

"L'inici del capvespre", de Júlia Costa

Un relat de: [Ibn Ali al Kitabu](#)

L'inici del capvespre, de Júlia Costa
Editorial Meteora, SL

Escriure sobre allò que és quotidià, sobre la vida de qualsevol de nosaltres, i fer-ho atractiu i que se'ns presenti com una narració interessant i ben travada, no és pas senzill. Moltes vegades, els escriptors i escriptores cerquen arguments rocambolescos o formes de vida marginals per tal de captar l'atenció del lector. No és això el que fa la Júlia Costa amb la seva última novel·la, *L'inici del capvespre*. Ella se centra en la saga dels Baltà, una família com tantes d'altres, i la seva narració té el valor de fixar-se en els detalls, en la importància de les coses petites.

El Pep Baltà, el protagonista de la novel·la, és fill de mare soltera i creix al voltant de les antigues barraques de Montjuïc. Però les mancances econòmiques de la seva infantesa no són motiu perquè el seu destí hagi de ser pobre. Per una banda, perquè la Nita, la seva mare, fa mans i mànigues per sortir del pou on l'han dut les circumstàncies. Per altra banda perquè el Pep és un noi intel·ligent que no té cap problema amb els estudis i que acaba fent carrera. Amb tot, la professió de mestre no és la que la mare esperava d'aquest fill seu, per qui tant ha lluitat.

Tot sembla anar-li de cara, i més quan es casa amb el gran amor de tota la vida, la Maite, amb qui té dues filles. Però com passa en les vides més quotidianes, la fatalitat truca a la porta i el cop cruel que hi dona capgira tots els plantejaments de futur. Enfonsat i sense forces, el Pep ja no lluita per res.

Aquest és el plantejament de la novel·la, i aquestes informacions van apareixent en petites dosis, en una oscil·lació agradable i ben construïda entre el present i el passat. Al voltant del Pep Baltà trobem altres personatges que basteixen un escenari plausible i ben proper.

Com he esmentat abans, tenim la mare, la Nita Baltà, la noia que, de soltera, fa front a un embaràs no desitjat i té la criatura, però que aprèn a sortir-se'n i a tirar endavant, convertint-se en una dona forta i amb ganes de viure.

Troblem la Maite, el gran amor del Pep, que serveix també de contrapunt per presentar-nos una altra dona que, en tot moment, viurà pendent del nostre protagonista: l'Emma Mas. Una companya d'estudis que sempre s'ha sentit atreta pel Pep.

Tenim les dues filles del Pep, tan diferents entre elles i amb una filosofia de vida tan allunyada l'una de l'altra. La gran és un conflicte permanent per a un pare abatut i sense ganes de lluitar, el punt que crearà un dels enigmes de la novel·la; la petita és una bassa d'oli que mai no planteja problemes, i si hi són, sap resoldre's ella mateixa.

N'hi ha d'altres, però potser aquests són els més rellevants. I el que cal destacar és que, amb tot, aquest conjunt de personatges mantenen una característica en comú: no es preocupen per res de manera intensa, sinó que suren per la vida, es deixen dur, cadascú d'ells assumint i acceptant el seu propi paper, sigui aquest important o insignificant. I aquesta mirada, insisteixo, és un dels punts que captiva de la lectura de *L'inici del capvespre*, de Júlia Costa. Una història que, com ha escrit Jordi Cervera, "tot i no tenir el ritme trepidant de les aventures, xucla amb força i manté el lector aferrat a les pàgines".

[Llibre](#)